

Dosarul nr. 2ra-251/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (A. Bragaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (E. Palanciuc, A. Malii, V. Clima)

ÎNCHEIERE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Duca împotriva Școlii Sportive Specializate de Lupte „Andrei Doga” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” și s-a menținut hotărârea din 06 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 05 ianuarie 2018, Ion Duca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Școlii Sportive Specializate de Lupte „Andrei Doga” cu privire la anularea pct. 1 din ordinul nr. 65-c din 09 octombrie 2017 al Școlii Sportive Specializate de Lupte „Andrei Doga”, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Ion Duca a indicat că, directorul-interimar al Școlii Sportive Specializate de Lupte „Andrei Doga” la 09 octombrie 2017, a emis ordinul nr. 65-c prin care l-a eliberat din funcția de profesor-antrenor începând cu data de 16 octombrie 2017.

Reclamantul a relevat că pct. 1 din ordinul nr. 65-c din 09 octombrie 2017, este ilegal și urmează a fi anulat, deoarece în dispozitivul acestuia nu este indicat temeiul legal în baza căruia este concediat, fiind menționat doar că este concediat „în legătură cu lichidarea secției de Taekwon-do ITF”.

A accentuat că la concedierea sa din funcție, administrația Școlii Sportive Specializate de Lupte „Andrei Doga” nu a respectat procedura stabilită de lege prevăzută la art. 87 alin. (2), 88, 183 din Codul Muncii.

A susținut că funcția pe care a deținut-o, nu a fost redusă și astfel, nu putea fi concediat din funcția de profesor-antrenor.

La fel, a precizat că nu a fost preavizat despre apropiata disponibilizare în legătură cu reducerea funcției deținute.

A menționat că pe parcursul activității sale în școală nu a avut careva sancțiuni disciplinare. Ba mai mult, a fost de mai multe ori menționat, iar discipolii săi la competiții au ocupat locuri premiante.

Ion Duca a subliniat că prin concedierea sa din funcția de profesor-antrenor i-au fost cauzate prejudicii materiale și morale considerabile.

Astfel, a echivalat prejudiciul material cu salariul mediu lunar pe perioada absenței forțate de la serviciu și anume de la 16 octombrie 2017 până la data pronunțării hotărârii de restabilire, iar prejudiciul moral cu 15000 de lei, invocând că se manifestă prin suferința, frustrarea și umilința, la care a fost supus urmare a concedierii cu rea-voință din funcția deținută.

Ion Duca a solicitat anularea pct.1 din ordinul nr.65-c din 09 octombrie 2017 al Școlii Sportive Specializate de Lupte „Andrei Doga” „Cu privire la concedierea din funcție”, restabilirea în funcția de profesor-antrenor al Școlii Sportive Specializate de Lupte „Andrei Doga”, încasarea salariului mediu lunar pe perioada absenței de la serviciu și repararea prejudiciului moral în mărime de 15000 de lei.

Prin hotărârea din 06 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Duca; a fost anulat pct. 1 din ordinul nr. 65-c din 09 octombrie 2017 emis de directorul interimar al Școlii Sportive Specializate de Lupte „Andrei Doga” și restabilit Ion Duca în funcția de cadru-didactic al Școlii Sportive Specializate de Lupte „Andrei Doga”; a fost încasat din contul Școlii Sportive Specializate de Lupte „Andrei Doga” în beneficiul lui Ion Duca salariul pentru absența forțată de la muncă în perioada de la 16 octombrie 2017 până la 06 iunie 2018, reieșind din suma de 4 741 de lei lunar, cu reținerea impozitelor și contribuțiilor sociale obligatorii de stat și prejudiciul moral în mărime de 5000 de lei; hotărârea în partea restabilirii în funcție și încasarea unui salariu lunar în sumă de 4741 de lei se execută imediat. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 07 iunie 2018, Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” a declarat apel împotriva hotărârii din 06 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri.

Prin decizia din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” și menținută hotărârea din 06 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 12 decembrie 2018, Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, a declarat recurs împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de anulare a prevederii privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei.

În motivarea recursului, recurenta a menționat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel, în partea încasării în beneficiul intimatului Ion Duca a prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei.

La fel, a indicat că intimatul Ion Duca nu a suferit vreun prejudiciu fizic sau

psihic pentru a beneficia de prejudiciul moral, deoarece un asemenea prejudiciu nu a avut loc în sine. Or, prin eliberarea ultimului din funcție, în contextul reorganizării școlii sportive și lichidării unei secții sportive nu a fost încălcat vreun articol din CEDO.

Totodată, a conchis că ambele instanțe ierarhic inferioare nu au motivat încasarea prejudiciului moral prin prisma dispozițiilor art.1422 și 1423 Cod Civil.

Mai mult ca atât, prin hotărârea nr.2-47/18 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central), instanța a constatat că intimatul a fost eliberat ilegal și a fost restabilit în funcție. La caz, ilegalitatea comisă de către recurentă constă doar în faptul că Ion Duca trebuia să fie concediat fix în 60 de zile din momentul emiterii ordinului cu privire la preavizare, dar acesta a fost eliberat peste 64 de zile.

Acest fapt reprezintă o eroare juridică și tehnică fiind încălcată o normă imperativă. Dar un prejudiciu moral nu a avut loc.

Recurenta a mai invocat că nu a acționat din culpă, nu a comis un prejudiciu direct fizic ori psihic intimatului și nu există stabilită o legătură cauzală dintre fapta ilicită și prejudiciul moral.

Astfel, a relevat că instanțele ierarhic inferioare nu au examinat integral și luat în considerație toate probele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 octombrie 2018 și publicată pe pagina web a instanței de apel la 27 noiembrie 2018.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” la 12 decembrie 2018, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat